

Elítéltek keresztútja

Utad Jézus veled járjuk

Bevezető

Ezt a keresztutat Jézusom teveled szeretnénk most járni. Szembesíts, Uram bennünket, mily nagy ára volt annak, hogy mi a testvéreid lehetünk. Mindenkitől megvetetten, lenézetten és elhagyottan mi most szemünket Terád akarjuk emelni. Nem értjük ránk, bűnös emberekre pazarolt szereteted mélységét, nagyságát – de kisgyermekként elfogadjuk, és alázattal megköszönjük.

I. Pilátus halálra ítéli Jézust

- Imádunk Téged Krisztus, és áldunk Téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Reggel a főpapok a vénekkel, írástudókkal és az egész főtanáccsal együtt meghozták a határozatot. Jézust pedig megkötözve elvitték és átadták Pilátusnak. Pilátus megkérdezte: 'Te vagy-e a zsidók királya?' 'Magad mondd' - válaszolta. A főpapok sok vádat hoztak fel ellene. Pilátus újra megkérdezte: 'Nem felelsz semmit sem? Nézd, mi mindennel vádolnak!' Jézus azonban nem válaszolt semmit. Ez meglepte Pilátust.” (Mk 15,1-5)

Pilátus mond ítéletet Jézus felett. A bűnös, az igaz felett. Az ember, az Isten felett. A történelem fintora, hogy Pilátus neve kizárólag azért maradt fenn, mert sorsa egy pillanatra összefonódott Jézus sorsával. Vajh, mit érezhetett Jézus az ítélet kihirdetésekor? És mit érezhetett Pilátus, amikor lelkiismerete ellenére halálra adta az Igazat?

Én is megtapasztaltam, mit jelent, amikor bűnösnek mondanak. Engem ugyan méltán. Most ítéletemet ülöm. Sorsom a kiszolgáltatottság, a megalázottság. Jézus, a tiéd is az volt. Ugyanakkor eljátszom rendszeresen Pilátus szerepét is. Amikor bűnöm elkövettem, és áldozataim elszenvetkék agresszivitásom. Amikor zárkatársamat megaláztam. Amikor visszaéltem a helyzet adta előnyökkel.

Uram, Jézus! Segíts, hogy ellent tudjak mondani minden Sátántól eredő agresszivitásnak. Segíts, hogy ne ítélkezzek mások fölött, hanem tudjak megbocsátani.

- Könyörülj rajtunk, Uram.
- Könyörülj rajtunk és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken.

II. Jézus vállaira veszi a keresztet

- Imádunk Téged Krisztus...

Erre kiszolgáltatta nekik (Pilátus), hogy feszítsék keresztre. Azok átvették Jézust. Ő pedig maga vitte keresztjét, míg oda nem ért az úgynevezett Koponyák helyére, amelyet héberül Golgotának hívnak. (Jn 19,16)

Uram, Jézus! Mennyire vártad ezt a pillanatot! Te is akartad. Vérrel verítékezésed igazolja, hogy tudtad, mit vállalsz. Elfogadtad az ítéletet a bűnöstől, hogy megtisztítsd bűneitől. Magadra vetted bűneinket. Mint a bárány, melyet nyírni visznek, némán viselted. Korbáccsal megszagattott és széttépett, vérző hátadra most felveszed keresztet, és minden erőfeszítéseddel hordozod.

Mennyi szenvedést és fájdalmat kell elviselni a börtönben. Nem önként, hanem külső kényszer hatására. Nem önként, hanem rám kényszerítve. Milyen nehezen viselem ezt a sorsot! Pedig megérdemlem. De most, Rád tekintek, Uram. Belőled merítek erőt.

Emlékszem, azt imádkoztad, Uram, hogy mennyire vágysz arra, hogy kiürítsd ezt a kelyhet. És most meg is teszed. Így is lehet szeretni? Segíts, hogy tudjak a Te szeretetedből erőt merítve, szenvedéseimet magamért és másokért felajánlva szeretettel hordozni, ahogyan Te is tetted.

- Könyörülj rajtunk, Uram...

III. Jézus először esik el a kereszttel

- Imádunk Téged Krisztus...

„Vesd az Úrra gondodat, s ő majd gondoskodik rólad”. (Zsolt 55,23) „Csak Istenben nyugszik meg a lelkem, mert tőle jön reménységem. Mert ő az én Istenem, szabadítóm, oltalmazóm, hogy meg ne tántorodjak.” (Zsolt 62,6-7)

A kitikkadt, és agyongyötört Jézus leroskadt bűneink terhe alatt. A kereszt ledönti hordozóját. S az út porában ott maradnak szétfröccsenő vére nyomai. De Jézus tántorogva feláll a keresztúton. Legyőzi a kereszt gravitációs erejét. Végig akarja csinálni.

Hányszor megtagadom az Urat. Még taszítok is egyet rajta. Amikor zárkatársamat bántom. Hányszor esem el én magam is, másoktól elszenvedve a testi és lelki fájdalmakat. A bűn gravitációja erősebb nálam. Lehúz a mélybe.

Uram, Téged bántalak bűneimmel. Te mégis küzdesz értem. Miért? Honnan Benned ekkora szeretet? Erősíts meg, hogy ne adjam fel a bűn elleni küzdelmet.

- Könyörülj rajtunk, Uram...

IV. Jézus találkozik édesanyjával

- Imádunk Téged Krisztus...

„A te lelkedet tör járja át, hogy nyilvánosságra jussanak sok szív gondolatai.” (Lk 2,35)

Mária egész életében árnyékként követte Jézust. Nem hivalkodóan, nem magamutogatóan – de mindig szolgálatra készen. Most is követi Jézust. De most nem mehet oda hozzá. A gonoszság látszólag elszakítja őket egymástól. Látszólag tehetetlen. A valóság szintjén nem az. Együtt szenved Fiával. Részt vállal szenvedéséből. Jézus erőt merít pillantásuk találkozásából. A fizikai elszakítottságban és szenvedésükben szívük forr még teljesebb egységbe.

Mekkora fájdalom a börtön falai között az elszakítottság megélése. Nem mehetek oda szeretteimet – feleségemet, gyermekeimet, szüleimet, barátaimat megölelni. Még a látogatás is csak egy plexiüvegen keresztül történhet. Mily fájdalom látni arcukon szenvedéseiket. A tehetetlenség megélése növeli fájdalmam és szenvedésem.

Uram, Jézus! Te is ismered a kiteszítottság, a magány, a szív néma sikolyának érzését. Segíts, hogy Benned elmerülve – Általad és Veled – lélekben egyesülhessek szeretteimmel.

- Könyörülj rajtunk, Uram...

V. Cirenei Simon viszi Jézus keresztjét

- Imádunk Téged Krisztus...

„Az egyik arra menő embert, a cirenei Simont, Alexander és Rufusz apját, aki éppen a mezőről jött, kényszerítették, hogy vigye a keresztjét.” (Mt 27,32)

A Cirenéből való Simon a katonák kényszerítése következtében átveszi egy időre Jézustól a keresztet. És Te, Jézus elfogadod ettől az embertől még a kénytelen-kelletlen segítséget is. Nem háborodsz fel. Nem utasítod el. Ellenkezőleg: megszenteled! Találkozásod Simonnal, számára életének meghatározó részévé válik. Soha nem felejtí el már azt a pillanatot, amikor tekintete a Tiéddel találkozik.

Milyen nehezen veszem észre sorstársaim szenvedését. „Éppen elég a magam baja!” – mondom sokszor. Mégis, vannak rendkívüli pillanatok, amikor lehetőségem nyílik a másik szenvedésében Jézus arcát meglátni. A karácsonyi konzervek gyűjtése beteg és rászoruló gyermekek részére. Vagy a kupakok gyűjtése. Vagy amikor megszánva zárkatársam, megosztom vele azt a csomagot, melyet szereteteim küldtek be nekem. Apróságok. De Te, Jézus, örülsz ezeknek a csekély gesztusoknak is, és megszenteled őket.

Jézusom, cseréld ki kőszívemet, add, hogy a másik szenvedésére tudjak a Te szereteteddel válaszolni. Add, hogy megtegyem legalább azt, ami rajtam múlik.

- Könyörülj rajtunk, Uram...

VI. Veronika kendőjét nyújtja Jézusnak

- Imádunk Téged Krisztus...

„Uram, halld meg hozzád kiáltó szavam, könyörülj rajtam és hallgass meg engem! Szívem ezt sugallta: „Keresd tekintetét!” Uram, a te arcodat akarom keresni. Ne rejtse el előlem arcodat...” (Zsolt 27,7-9a)

Nem mindenki akarta Jézus szenvedését, halálát. Azért akadtak olyanok is, akik a lehetőségeikhez képest segíteni akartak neki. Veronikának volt bátorsága az egész kivégzőosztaggal, a farizeusok göggyével, kegyetlenségével és a felhergelt tömeggel szemben is, hogy odalépjen, és letörölje Jézus arcáról a vért, verítéket. Mekkora fizikai fájdalmat okozhatott ezzel Jézusnak, hiszen arca tele volt ütlegelésből származó kék-zöld folttal, és felszaggatott sebekkel. Jézus mégis hálásan veszi Veronika jó szándékát. Még ebben az állapotában is megjutalmazza: Veronika most már mindvégig magáénak tudhatja szeretett mesterének arcmását.

Hányszor teszek én is csupán jó szándékból olyat ami a másinak mégis fájdalmat okoz. Túlbugzóságból, figyelmetlenségből, érzéketlenségből, meggondolatlanságból. Jézusom, Te mégis tudsz ezeknek a cselekedeteknek is örülni. Mert elfuserált tetteink mögött meglátod jó szándékain-1,4kat. Téged kereső esetlenségeinket. Milyen megbocsátó is vagy. Mekkora szeretet van Benned!

Segíts meg, Uram, hogy jó szándékom empatikus érzéssel, és a Te arcod keresésével is párosuljon. Engedd, hogy a másikban meglássam a Te arcodat, és megtapasztalhassam a Veled való közösség boldogságát!

- Könyörülj rajtunk, Uram...

VII. Jézus másodszor esik el a kereszttel

- Imádunk Téged Krisztus...

„Megvetett volt, utolsó az emberek között, a fájdalmak férfja, aki tudta, mi a szenvedés; olyan, aki elől iszonyattal eltakarjuk arcunkat... Pedig a mi betegségeinket ő viselte, és a mi fájdalmainkat ő hordozta; mi mégis megvertnek tekintettük, Istentől sújtottnak és megalázottnak.” (Iz 53,3-4)

Jézus újra leroskad a földre. Egyre fogy minden ereje. Zuhanásában a kereszt is nagyot üt rajta. A körülálló kegyetlenkedése, érzéketlensége és gúnya kíséri újabb elesését. No meg a szaporán csattogó korbácsszíjak suhogása. Bűneink, mint a lavina söpör végig rajta. Ő mégis, remegő szívvel, lábakkal és kezekkel újra feláll, hogy folytathassa keresztútját.

Mennyi kegyetlenség, mennyi indulat feszít itt bent a börtönben. Ki hinné, hogy itt a bűnnek hierarchiája van? Vannak divatos, elegáns bűnök, és vannak, amiket még itt sem néznek jó szemmel. Vannak nagyon súlyos bűnök, amivel dicsekedni, hencegni lehet, és vannak, amiket titkolni kell.

Uram! Mikor fogom már fel végre, hogy téged minden bűn sért, és te minden bűnösért vállaltad szenvedésed. Mikor fogom fel végre, hogy minden bűnöm a halálokat jelenti. Melegítsd fel jeges szívemet.

- Könyörülj rajtunk, Uram...

VIII. Jézus találkozik a síró asszonyokkal

- Imádunk Téged Krisztus...

„A nép és az asszonyok nagy sokasága követte Jézust, jajgattak és sírtak miatta. Jézus odafordult hozzájuk, és így szólt: Jeruzsálem leányai, ne miattam sírjatok! Magatokat és gyermekeiteket sirassátok!” (Lk 23,27-28)

Jézus útját az egyre teljesebb önkiüresedésben asszonyok is kísérik. Ösztönösen is részvétet éreznek a szenvedők iránt. Őket talán kevésbé érdekli, mint a férfiakat, hogy megérdemli-e a büntetést. Sokkal inkább képesek átérezni mások fájdalmát és együttérezni a szenvedővel. Jézus szenvedései közepette is észreveszi ezt – de ki is igazítja őket.

A börtönben nagyon sok szenvedés van jelen. Én vajon észreveszem a másik gyötrődését? Mi irányít sajnálatomban? Még azon is nyereszkedni akarok, előnyt szeretnék kicsikarni? Hátsó szándékaim vannak még együttérezésemben is?

Milyen hálás vagyok, Neked, Uram, hogy elfogadod tőlem még az érdekvezérelt, kényszeres együttérezésemet is. Elfogadod, hogy kiigazítva, helyes érzékenységgé alakítva megszenteld és úgy add vissza számomra. Uram, hogy te milyen kevéssel is beéred?!

- Könyörülj rajtunk, Uram...

IX. Jézus harmadszor esik el a kereszt súlya alatt

- Imádunk Téged Krisztus...

„Íme az én szolgám, akit támogatok, választottam, akiben kedvemet találok... Nem kiált, nem emeli fel a hangját... A megroppant nádszálát nem törí össze, és a kialszó mécsbelet nem oltja el; hűségesen viszi igazságot.” (Iz 42,1-3) „Kelj fel, Uram, erőddel, s mi majd ünnepi éneket zengünk hatalmadról!” (Zsolt 21,14)

Már csak pár lépés... De bűneink súlya újra a földre ver. Már a véred sem freccsen. Sebeid száraz üregként feketéllenek. Már a pihegésed sem látszik. Ahhoz sincs erőd. Uram, meghaltál? Úgy tűnik, itt vége a passiónak... De nem, megint mozdulsz, összeszeded minden erődöt, és újra felállsz. Miért erőlteted ennyire? Nem volt még elég? Így is rekordot írhatasz a történelem lapjaira!

Nincs az a sötét bűn, amit el ne lehetne követni. A gonoszságnak, a sátánnak és a Szeretetnek egymás elleni hatalmas, monumentális küzdelme zajlik. Mintha a sátán győzne – úgy tűnik. De nem! Jézus nem rekordot akar állítani, hanem utat építeni a megtévedt emberek számára. És az út még tart – a golgotára.

Jézusom! Bocsáss meg, hogy ilyen állhatatlan vagyok, hogy ilyen gyakran elvétem a célt. Nagy árat fizetsz az én sötét bűneimért. Bocsáss meg, hogy ezt még felfogni sem tudom. Uram, te mindent tudsz, ugye tudod, hogy én is szeretlek?!

- Könyörülj rajtunk, Uram...

X. Jézust megfosztják ruháitól

- Imádunk Téged Krisztus...

„Elosztották maguk között ruháimat, és köntösömre sorsot vetettek” (Zsolt 22,19) „... érted viselem gyalázatodat, érted borítja arcomat szégyen.” (Zsolt 69,8)

Jézusnak szembe kell néznie az ember paráznságával, és az agresszív paráznság bűneivel. Azokat is magára veszi, hogy megtisztítson minket. Mennyi sikoly, mennyi gyalázat, mennyi elferdült szexualitás. Mennyi kiégett szív. Mennyi meggyalázása, megszenstelenítése a szeretet legintimebb szférájának.

A börtön sötét zárkájának mélye is mennyi gyalázatos, önmagából kifordult szexualitást rejt magában! Uram! A mi bűneink meztelenítenek le téged. A szemérmes Jézus ruhátlanul, közszemlére téve! Létezik ilyen nagy szeretet, amely ezt is elviseli a másikért? Még mindig vállalod? Ezt is vállalod? Még mindig folytatod a megváltás nagy művét?

Uram, Jézus! Bocsáss meg! Nem vagyok arra méltó hogy rám tekints. Gyalázatod én okozom Neked! Értem viseled. Milyen könnyedén vettem eddig. Erősíts meg, hogy soha többé ne kelljen így látnom Téged.

- Könyörülj rajtunk, Uram...

XI. Jézust keresztre szegezik

- Imádunk Téged Krisztus...

„Átlyuggatták kezemet és lábamat, megszámlálhattam minden csontomat.” (Zsolt 22,17b-18a) „De őt a mi vétkeinkért szúrták át, a mi bűneinkért törték össze, a mi békességünkért érte fenytés, és az ő sebe által gyógyultunk meg.” (Iz 53,5)

Innen már nincs visszaút. Nem, mintha egy pillanatra is meg akartál volna hátrálni. A szegek örökre összekötik a Szent, és a bűnös sorsát. Eddig Te hordoztad keresztedet, hogy mostantól már kereszted hordozzon Téged. A kereszt a mi bűnös életünk szimbóluma, és Te örökre összekötöted sorsodat a mi sorsunkkal. A gyalázat fája a szeretet fájává változik, mert megszenteltesd. A mi életünk is szentté válhat – ha

meghalljuk zörgetésedet, és kinyitjuk szívünk ajtaját. Te azt akartad, hogy az ember Krisztust-hordozó életfájává váljék.

Jézusom, milyen mélységes irántunk a szereteted. Görcsbe rándult testedben is értünk dobog szent Szíved. Segíts, hogy tudjunk mi is másokért áldozatot vállalni, tudjunk másokért áldozattá válni.

- Könyörülj rajtunk, Uram...

XII. Jézus meghal a kereszten

- Imádunk Téged Krisztus...

„A hatodik óra körül sötétség támadt az egész földön, kilenc óráig. A nap elsötétedett, a templom függönye középen kettéhasadt. Jézus ekkor hangosan felkiáltott: Atyám! Kezedbe ajánlom lelkemet! E szavakkal kilehelte a lelkét.” (Lk 23,44-46)

Beteljesedett! A nagy mű kész! Megcsináltad, Uram! Amiről próféták sora jövendölt, elvégezted. Megváltottál minket, most már megpihenhetsz, Uram! Még most sem értem, hogyan tudtad végigcsinálni. Kiüresedés csúfos kereszthalálodban teljesedett ki. Még a természet is gyászolt. Csak az emberek indultak haza elégedetten, de mégis megrettenve a természeti jelenségek hatására a kivégzés színhelyéről. Hazafelé talán éppen azon gondolkodtak, hogyan ünneplik meg a szombatot, az Úr napját. Hogyan hódolnak az Istennek.

Milyen sok ítéletvégrehajtás történik a börtönök mélyében is. Úgy gondolom van jogom hozzá, pedig nem is ismerem azt, akin végrehajtom ítéletemet. Úgy gondolom, amit teszek, Istennek is tetszenie kell, hiszen én helyeslem. Nem veszem észre, hogy agresszivitásommal magamnak ártok a legtöbbet.

Uram, Jézus! Könyörögve kérek, vedd ki szívemből ezt a kettősséget! Engedd, hogy megtanulhassam, hogy Téged másokon keresztül tudlak szeretni. Engedd megértenem, hogy gyűlölködve nem találhatlak meg.

- Könyörülj rajtunk, Uram...

XIII Jézus testét leveszik a keresztről

- Imádunk Téged Krisztus...

„Volt egy József nevű derék és igaz férfi... Arimateából, a zsidók egyik városából származott, és maga is várta az Isten országát. Elment Pilátushoz, és elkérte Jézus testét. Aztán levette, gyolcsba göngyölte, és egy sziklába vágott sírba helyezte, amelyben még senki sem feküdt.” (Lk 23,50-53)

Vége van, Uram. Szent tested ismét azok kezében, akik lelkében óriási fájdalom volt átélni kínhalálodat. Akik szeretettel követtek, szeretettel kísérték tanító utaidon. És azóta is örömmel veszed 2000 év elteltével is, ha tanítványaid kezükbe vesznek az Eucharishtiában. Mintha csak ma mondanád, és nekünk mondanád: vágyva vágytam arra, hogy elköltsem veletek ezt a vacsorát...

A börtönök mélyén is vannak, akik a Veled való találkozás hatására megnyitják szívük kapuját, és beengednek életükbe. Tanítványaiddá válnak. Egy-egy áhítattal végzett szentmise, egy-egy szentségimádás, melyben életet szentelsz meg. Sorsokat fordítasz meg. És mekkora öröm van Benned, Uram, amikor egy valamikori

gyilkos, vagy egy gyújtogatós bűnöző, egy kábítószeres sikkasztó, vagy egy pedofil élvhajhász tiszta lélekkel, könnyes szemekkel vesz magához.

Jézusom, segíts meg, hogy minél több emberhez eljuttathassam fényedet, szeretetedet, irgalmadat és ez megtérésükhöz vezessen.

- Könyörülj rajtunk, Uram...

XIV Jézus testét sírba teszik

- Imádunk Téged Krisztus...

„Sanyargatás és ítélet után vitték el, és sorsával ki törődik? Mert kivetették az élők földjéből, népem vétke miatt sújtották halálra. Istentelenek között adtak sírt neki, és gazdag mellett, amikor meghalt, bár nem követett el erőszakot, és nem volt álnokság a szájában.” (Iz 53,8-9)

Látszólag győzött a gonosz. Látszólag mindennek vége van. Vége az utolsó felvonásnak, a függöny legördül. A szikla rázárult Jézus sírjára. Eddig az ember dolgozott. Istenem, most Rajtad a sor. Most mutatod meg, hogy ahol az ember azt hiszi, hogy vége – Te ott kezdesz el alkotni. Ahol az emberek már lemondanak mindenről, Te ott állsz neki a munkának.

A zárkák mélyén mennyi elítélt, mennyi olyan ember, akiről már mindenki lemondott. „Kutyából nem lesz szalonna” – mondják. És Te mégsem mondasz le róluk. Hiszen értük is meghaltál! Küldöd hozzájuk apostolaidat, a legreménytelenebb bűnözőket is meg akarod szólítani. Szemedben ők is értékes emberek. Amikor a világba jöttél, akkor sem derogált Neked istállóba születni, és most sem zavar a mi szívünk sötét és bűzös akolja. A betlehemi istállót egy csillag fénye ragyogta be, a barlangot, ahová temettek feltámadásod – a mi szívünket a Te fényed sugározza be.

Drága Jézus! Köszönöm, hogy ha mindenki le is mondott már rólam, Te mégis itt vagy, és zörgetsz megkérgesedett és elgennyesedett szívem ajtaján. Olyan szépen hívsz, hogyan is nem hallottam meg eddig? Köszönöm áldozatodat, soha nem fogom tudni meghálálni. Segíts, add kegyelmedet, add Szentlelkedet, hogy mindig keressem a Veled való közösséget és irányítson a Te fényed.

- Könyörülj rajtunk, Uram...

Befejező imádság

„Ha odaadja engesztelő áldozatul életét, meglátja majd utódait, hosszúra nyújtja napjait, és az Úr tetszése az ő keze által teljesül. Lelkének gyötrelme után meglátja a világosságot, megelégedett lesz; tudásával szolgám igazzá tesz sokakat, és bűneiket ő hordozza... és a bűnösökért közbenjár.” (Iz 53,10b-12)

A keresztút következő állomása a húsvét. A feltámadás. Az előbb elhangzott izajási idézet a húsvét fényében válik világossá. Anélkül értelmezhetetlen. Mindez 800 évvel Krisztus halála előtt, előre ki lett hirdetve.

Csodálatos, Uram, ahogyan ezt előre láttad, eltervezted – de még csodálatosabb, ahogyan megvalósítottad.

Jézusom! Te nem akarod a bűnös ember halálát, hanem azt akarod, hogy megtérjen és éljen. Úttá váltál minden ember számára, de erre az útra nekünk kell rálépnünk. Amit mondtál, amit hirdettél, ahogyan éltél és haltál – minden rezdülésed maga az IGAZSÁG. Az egyetlen igazság, amely bennünket szabaddá tesz. Keresztáldozatoddal lehetővé titted számunkra, hogy újra választhatunk ÉLET és halál között. Amikor Téged választunk, az életet választjuk.

Jézusom! Elmerültél a bűn iszonyatos fertőjében, hogy abból kiemelkedve magaddal vihesd onnét az oda beszorult, de szabadulni vágyó embert. Tudod, Veled együtt még a börtönben is van szabadság. Dicsőség, hála, áldás, imádás, hódolat és tisztelet Néked érte most, és mindenkor és mindörökké. Ámen.